

Privilegio Imp. et
Reg. Maies^t. necnon
Ordinum Belgicor.
ad decennium.

AÇORES INSVLAE

Longitudo
huius descriptio-
nis sumta est à
meridiano. ī Ptolemai,
Occidentem versus.

Infula del
Cueruo.

[illegible]

Infula de las Flores.

Insula
Graciosa

Insula Fayal.

Infula S. Georgij

Infula Terçera .

Infula S.
Michaelis.

Has infulas perlustravit summaque
diligentia accuratissimè descrip-
sit et delineavit Ludouicus Teise-
ra Lusitanus, Regiæ Maiestatis
cosmographus.

ANNO A CHRISTO
NATO,
CIO. IO. LXXXIII.

MERIDIES.

Scala Leucarum, 8

ASORES INSVLAE.

INSVLAS in Oceano Atlantico siue Occidentali, quas Hispani *Açores* vocant; ab accipitrum autum genere quod isti *Açor*, multitudinis formula *Açores* nominant, nomen sortitas, sunt qui credunt. Est qui eas ab *Essorer*, Gallico vocabulo, quod siccare vel arefcere significat, sic dictas, scribit, ineptitque. Accipitrarias Latine eas quis vocare potest. Et qui Græcè mallet, *ἰε ποικύ*. Nostrates *de Vlaemsche eylanden* vocant, quasi Flandricas insulas, quod ab ijs, Brugensibus mercatoribus nempe, primum detectas creditur. Nihil in ijs id temporis præter arbores (inter quas plurima cedrus) siluasque & varia alicuium genera, inuentum perhibent, eosque ibidem colonos misisse, & cultas reddidisse. Postea sub Lusitanorum imperio se dedidisse, cui hæcenus parent. Inuentas circa annū quinquagesimum quintum supra millesimum quadringentesimū, refert Ludouicus Marmolius, fol. 48. Veteres has minime nouisse, certum est: nominauerintne, incertū. Nam an eas sub nomine Calsiteridum descriperint, subdubito. Naues Hispanicæ mercibus Indicis onustæ, in redeundo solent vltimum ad has accedere insulas, priusquam Vlysibonam, aut Gades appellant. Mirandum autem quiddam de harum insularū solo, aut celo, ne dicam genio, hoc accepit: Soluentes utpote ex nostro hemisphærio versus Americā, aut nouum, ut vocant, Orbem, quā primum Açores à tergo reliquerint, continuò liberari à cimicibus pulicibusque, atque omni pediculorum homines infestantium genere, quod statim, præternavigatis his insulis, moritur, exstinguiturque. Numero sunt nouem, his vernaculis nominibus: S. Michaëlis, Terçera, S. Georgij, Pico, Fayal, Graciola, Las Floras, Del Cuerno, & S. Mariæ, quas singulatim enarrabimus.

TERCERA.

HÆC Terçera vocatur, quod tertia sit ordine, ex Hispania venientibus. Ab hac vna generatim has omnes vulgus quoque Terçeras nominat. Insula est frumenti & fructuum fertilis, neque vini omnino sterilis. Magnus incolis prouentus ex rubia quam tinctorum cognominant, quæ panni colore rubro inficiuntur. Eius hic magna vbertas, in primis circa loca quæ vulgo *Los Altares* & *Falladores* appellant. Primaria vrbs est Angra, cum promontorio seu propugnaculo munitissimo, dicto Brazil. Hanc insulam Hispani à nostro Seruatore Iesu, *Isola del buen Iesu*, quoque cognominant.

PICO.

NOMEN accepit hæc insula, à monte, quem habet, in formam rotundæ pyramidis acuminato fastigio in altum desinente. Quidquid namque à natura talem sortitur formam, à Lusitanis *Pico* vocatur. Mons hic altitudinis est trium millium passuum. Intus cauernosus est, multisque antris obscuris excauatus. Solet nonnumquam eiaculari flammæ, Aetnæ instar. Ad pedem huius montis, Orientem versus, fons conspicitur aquæ dulcis, qui interdum ignea fluente, lapidesque ignitos effundit: tantaque violentia atque impetu, ut eos veluti torrens, per decliua & subiecta loca ad mare usque protrudat, ibidemque ex horum lapidum mole promontorium effecerit, quod *Misterij* vulgo nuncupant. Distat hoc à dicto fonte XII. M. P. Hodieque ad mille quingentos passus solito vltius in mare extenditur, ex continuata nempe lapidum hinc deuolutorum congerie. Nugantur qui scribunt hanc insulam à Pico martio aut nomen sumere.

FAYALA.

FAGO arbore denominatur hæc insula. Lusitani enim fagum *Faya* & *Fagural* (siue locū fagis consitum) *Fayal* vocant. Superesse etiamnum in hac insula ex posteritate Flandrorum, qui eas primi inhabitauere, familias quasdam, uti sunt qui vocantur *Bruyn, Ytrecht*, &c. ex viro quodam Lusitano fide digno percepi. Lindschotanus quoque testis oculatus scribit in suo Itinerario nostrate lingua edito, in hac eadem torrente fluere, quā Hispani *Ribera dos Fiamengos* (id est Flandrorū riuius) nominant, additque omnes huius insulæ incolæ à Belgio oriundos, atque Belgis hæcenus bene fauere. De ceteris, nempe quæ De las Flores, à florum nempe copia: Del Cuerno, à coruis: Graciola, ab amoenitate, appellationem sumserit: aut S. Mariæ, S. Georgij, & S. Michaëlis, à Diuis utpote sic nominatis, (Hispanis enim hoc familiare est, indere locis nomen eius Diui, cui ille dies quo primum ad eum appellunt, sacer sit) non habeo quod addam; præterquam, Theuetum errare in eo, quod historiam eius montis quam nos in Pico verè & plenè descripsimus, ille falsò & læuè S. Michaëlis insulæ tribuat. De his insulis lege quædam apud Hieronymum Conestagium, de Vnione regni Portugalliæ cum regno Castellæ. Item capite 97. Itinerarij Io. Hugonis Lindschotani.